

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **Ing. I. M.**, bytem N. H. 3157/4, P. 5, zast. Mgr. Vojtěchem Suchardou, advokátem se sídlem Na Hřebenech II 1718/8, Praha 4, proti žalovanému: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, za účasti osoby na řízení zúčastněné: Vilapark Klamovka, s.r.o., Zenklova 2245/29, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí o námitce žalobce proti návrhu změny Z-1187/07 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – výstavba obytných domů Klamovka, schváleného zastupitelstvem hlavního města Prahy dne 24. 4. 2014 usnesením č. 38/23,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba na řízení zúčastněná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

V podané žalobě nejprve žalobce konstatoval, že jako zástupce veřejnosti uplatnil námitku k návrhu změny územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy týkající se výstavby obytných domů Klamovka. Námitka byla poprvé zamítnuta zastupitelstvem hl. m. Prahy usnesením č. 35/38 ze dne 26. 3. 2010 („první rozhodnutí o námitce“). Důvodem zamítnutí bylo, že území bylo prověřeno předepsanou urbanistickou studií, dotčené orgány se ke změně vyjádřily kladně a jimi uplatněné podmínky byly zohledněny. První rozhodnutí o námitce bylo vydáno jako součást opatření obecné povahy č. 9/2010. Na základě žaloby podané žalobcem Městský soud v Praze zrušil rozsudkem ze dne 30. 12. 2013, č. j. 11A 141/2010-66 první rozhodnutí o námitce a věc vrátil se závazným právním názorem žalovanému k dalšímu řízení.

Dne 18. 3. 2014 schválila Rada hl. m. Prahy usnesení č. 437 k návrhu na druhé vydání změny Z-1187/07 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – výstavba obytných domů Klamovka. V tomto usnesení Rada vyslovila souhlas s návrhem rozhodnutí o uplatnění námitky k návrhu změny a uložila primátoru hl. m. Prahy předložit návrh změny Z-1187 zastupitelstvu hl. m. Prahy. Návrh druhého vydání změny územního plánu byl zastupitelstvem schválen na zasedání dne 24. 4. 2014 jako usnesení č. 38/23. Jeho přílohou je zamítavé rozhodnutí o námitce žalobce, které bylo následně vydáno žalovaným jako součást opatření obecné povahy č. 39/2014.

Proti druhému rozhodnutí o námitce směřuje projednávaná žaloba.

Žalobce napadá rozhodnutí v celém rozsahu, neboť má za to, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné a degraduje smysl institutu zástupce veřejnosti.

V prvním žalobním bodu namítá žalobce, že žalovaný o námitce sice formálně rozhodl, ale namítanými skutečnostmi se řádně nezabýval. Rozhodnutí tak postrádá způsobilé rozhodovací důvody, a je proto nepřezkoumatelné.

Žalobce zdůraznil, že na rozhodnutí o námitkách se užije přiměřeně § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Z tohoto ustanovení vyplývá, že základním smyslem odůvodnění je logické vysvětlení toho, o jaké skutečnosti a právní předpisy se rozhodnutí opírá a jakým způsobem došlo k jejich aplikaci na danou věc.

Žalobce dále odkázal na právní názor Městského soudu v Praze, který rozhodoval již o první námitce (č. j. 11 A 141/2010-66). Podle názoru žalobce zůstalo i druhé rozhodnutí o námitkách bez skutečného vypořádání navzdory závaznému právnímu názoru, který je obsažen v tomto rozsudku.

Dle žalobce se žalovaný v rozhodnutí o námitce vůbec nevyjádřil k namítanému rušení ploch sportu a veřejného vybavení, které je neuváženým krokem s tím, že zabor pro obytné zástavby je nevratný a neopodstatněný. Žalobce rovněž nesouhlasí s odůvodněním námitky týkající se negativního vlivu plánované změny územního plánu spočívající v dalším významném zatížení parku Klamovka, který je využíván k relaxaci obyvatel hlavního města Prahy. Za zcela nedostačující považuje žalobce i vypořádání se s dalšími jeho argumenty, což považuje za důsledek snahy žalovaného k pokud možno nejrychlejšímu schválení změny územního plánu tak, aby mohlo dojít k realizaci lukrativního projektu společnosti Metrostav Delta, s.r.o. (nyní Vilapark Klamovka s.r.o. pozn. soudu).

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá vady řízení a blíže uvádí, že žalobce na zasedání zastupitelstva dne 24. 4. 2014 upozornil zastupitele na skutečnosti zásadní pro schvalování usnesení č. 38/23, konkrétně, že v podkladech se odkazuje na souhlasné stanovisko Městské části Praha 5, avšak tento údaj z roku 2006 již není platný, protože probíhá proces změny tohoto stanoviska a rovněž informoval zastupitelstvo o nesrovnalostech týkajících se pozemků dotčených navrhovanou změnou územního plánu. Následně zastupitelstvo Městské části Praha 5 rozhodlo na svém zasedání dne 19. 6. 2014 o změně stanoviska ke změně územního plánu a k celému záměru.

S žádnou z těchto skutečností se však zastupitelstvo při projednávání usnesení, ani v textu či odůvodnění usnesení nevypořádalo. Žalobce je proto toho názoru, že tyto skutečnosti představují zásadní vady napadeného rozhodnutí o námitce i vady řízení předcházejícího jeho vydání.

Žalovaný v písemném vyjádření k obsahu žaloby navrhuje zamítnutí žaloby a k jednotlivým námitkám uvádí následující:

- K *námitkám v prvním žalobním bodu* uvedl žalovaný, že rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2013, č. j. 11 A 141/2010-66 bylo zrušeno rozhodnutí o námitkách žalobce proti změně 1187/07 vydané opatřením obecné povahy č. 9/2010. V důsledku rozsudku nelze rozhodovat podle této změny územního plánu do doby, než je územní plán uveden do souladu s rozsudkem. Vlastní návrh změny územního plánu se však nezměnil, neboť na základě rozsudku bylo zrušeno rozhodnutí o námitkách pro nedostatek důvodů, ale soud nezpochybnul postup pořízení změny v souladu s platnými právními předpisy, proto ani nové projednání změny nebylo nutné. Námitky žalobce byly proto nově vyhodnoceny a nově bylo zpracováno odůvodnění rozhodnutí o námitkách uplatněných ke změně 1187/07 tak, aby bylo v souladu s právním názorem soudu. Všechny body námitky jsou podrobně vyhodnoceny a z odůvodnění je zcela zřejmé, jakými skutečnostmi a úvahami se pořizovatel při jejich vypořádání řídil.

K bodu námitky týkající se rušení ploch sportu a veřejného vybavení žalovaný uvádí, že v přepisu námitky byly uvedeny všechny žalobcem uváděné argumenty. Pokud jde o část námitky, v níž žalobce cituje z odůvodnění uvedeného v návrhu změny Z-1187/07, námitka je vyjádřena tak, aby její obsah a podstata nebyly zkresleny. Z odůvodnění vyplývá, že se pořizovatel otázkou rezerv pro potřeby veřejného vybavení zabýval. Žádný z dotčených orgánů nevydal k návrhu změn negativní stanovisko.

I když projektant změny považuje rušení ploch pro sport a veřejné vybavení za neuvážené vzhledem k potřebě územních rezerv pro budoucí rozvoj města, toto tvrzení není podpořeno nároky orgánů státní správy či samosprávy, které by měly zájem pozemky využít, přitom na druhé straně sporu stojí zájem vlastníka pozemků a jeho záměr pozemky využít. Bez dohody s majitelem pozemků nelze plochy pro funkci školství, sportu či rekreaci využívat bez vynaložení značných finančních prostředků. Funkční využití lze realizovat i na jiném místě. Změna územního plánu nemění koncepci občanského vybavení ani koncepci veřejných prostranství. Žalovaný má za to, že tvrzení žalobce o „nedostatečném či chybném a nespravedlivém“ vypořádání námitek nejsou ničím doložena, a není jasné, co míní „skutečným vypořádáním námitek“.

Rozhodnutí o námitkách a jejich odůvodnění se schválením stalo součástí již dříve projednané a schválené změny Z-1187/07, která zůstala od roku 2010 v platnosti, ale byla usnesením č. 38/23 znovu vydána jako opatření obecné povahy č. 39/2014; součástí tohoto opatření obecné povahy je i rozhodnutí o námitkách.

- K *námitkám ve druhém žalobním bodu* uvedl žalovaný, že zastupitelstvo hl. m. Prahy nemohlo při projednání v dubnu 2014 jakkoli předjímat výsledky jednání zastupitelstva Městské části Prahy 5, což je akt samosprávy, přičemž jednání proběhlo až v červnu 2014. Rovněž upozornění žalobce na nesrovnalosti týkající se dotčených pozemků nezakládá povinnost zastupitelstva zdržet se hlasování o projednávaném bodu; v tomto smyslu nemůže tedy jít o vadu řízení. Nadto se jednalo o neoprávněnou výtku, neboť žalobcem odkazované pozemky nejsou součástí projednávané změny územního plánu.

Dále žalovaný uvádí, že nové odůvodnění námitek bylo znovu předloženo k vyjádření dotčeným orgánům a Ministerstvu pro místní rozvoj. Z jejich strany nebyla doručena žádná negativní stanoviska, která by ovlivnila zpracované odůvodnění námitek.

Vyhodnocení námitek bylo předloženo k projednání Radě hl. m. Prahy a rozhodnutí zastupitelstvu. Oba orgány přijaly kladná usnesení.

Návrh opatření obecné povahy č. 39/2014 byl vyvěšen na úřední desce od 6. 5. 2014 do 22. 5. 2014 a zveřejněn na internetu včetně odůvodnění, které obsahuje rozhodnutí o námitkách. Proti návrhu nebyly podány žádné námitky a opatření obecné povahy č. 39/2014 nabylo účinnosti dne 22. 5. 2014.

Žalovaný trvá na tom, že v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze znovu vyhodnotil připomínky žalobce, které podrobně odůvodnil.

Osoba na řízení zúčastněná, která se do řízení přihlásila, se k žalobě nevyjádřila.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání (§ 51 s.ř.s.).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

V prvním žalobním bodu namítá nedostatečné, nepravdivé a chybné vypořádání se s namítanými skutečnostmi. Podle žalobce v rozhodnutí chybí rozhodovací důvody, což činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Předně je třeba uvést, že v dané věci již bylo rozhodováno Městským soudem v Praze a to na základě žaloby podané žalobcem proti prvnímu rozhodnutí o námitce, o níž Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem ze dne 30. 12. 2013, č. j. 11A 141/2010-66, kdy napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Městský soud v Praze v tomto řízení proto v rámci uplatněných žalobních bodů nutně musel dbát, při respektování zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti rozhodnutí, zda v následně probíhajícím řízení byl respektován v úplnosti závěr (právní názor) vyjádřený v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2013, č. j. 11A 141/2010-66, jímž soud správní orgány v dalším postupu zavázal.

Z odůvodnění tohoto rozsudku vyplývá, že v dalším řízení je povinen žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o námitkách se vypořádat s jejich obsahem, a rozhodnout tak, aby rozhodnutí o námitkách odpovídalo požadavkům stanoveným v § 68 odst. 3 správního řádu.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující:

Podáním ze dne 5.1.2010 uplatnil žalobce jako zástupce veřejnosti námitku na základě změny Z-1187 z vlny změn 07 Územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, ve

kteřé uvedl, že požaduje zachování pozemků parc. č. 4816/22, 4816/12, 4014, 4014/2 a 4015 v katastrálním území Smíchov pro účely umístění veřejného vybavení a zařízení pro sport, když vymezené území je dle stávajícího územního plánu plochou pro veřejné vybavení s vyhlášenou veřejně prospěšnou stavbou – základní škola, ul. Podbělohorská, a zároveň rozvojovou plochou sloužící sportu, která je nedílnou součástí komplexního vybavení obytné čtvrti. Uvedl, že zrušení ploch sportu a veřejného vybavení je neuváženým krokem, zábor pro obytnou zástavbu je nevratný a změna funkčního využití území na obytné území bude znamenat následující problémy:

- likvidaci vzrostlé zeleně,

- vyšší překračování hygienických limitů hluku,

- bude znamenat nárůst osobní automobilové dopravy, poukázal na to, že veřejné vybavení v daném území již dnes kapacitně nestačí,

- na území se nachází park Klamovka užívaný k relaxaci, který již nestačí uspokojit potřeby obyvatel,

- v lokalitě se vyskytuje několik druhů chráněných živočichů, které by navrhovaná změna ohrozila,

- dojde k navýšení podílu zpevněných ploch v řešeném území,

- poukázal na problém dodržování dostatečného tlaku ve vodovodním potrubí v době odběrové špičky, bytová výstavba bude znamenat další snížení tlaku vody, zvýší se zatížení městské kanalizační sítě dešťovými vodami,

- poukázal na negativní ovlivnění lesa, který se nachází v blízkosti inkriminovaného území.

V rozhodnutí je uvedeno (bod č. 3 usnesení Zastupitelstva), že námitky jsou vypořádány v příloze 2; dle této přílohy nebylo námitce žalobce vyhověno s následujícím odůvodněním:

Území řešené návrhem změny bylo prověřeno studií předepsanou zadáním změny, včetně průzkumu zeleně, zpracována byla i požadovaná hluková studie, která prokázala, že lze zajistit požadovanou ochranu před nadměrným hlukem. Ze strany dotčených orgánů byl návrh změny posouzen a nebyla vydána žádná zamítavá stanoviska, která by kladnému rozhodnutí zastupitelstva hl. m. Prahy o návrhu změny územního plánu bránila;

- ze strany OOP MHMP byla uplatněna podmínka umístění značky „hodnotná zeleň vyžadující zvláštní ochranu“ (ekologicky a esteticky vyvážená krajina - dle § 2 odst. 2 písm. g) zák. č. 114/1992 Sb. ochrana dřevin rostoucích mimo les - § 7 zák. č. 114/1992 Sb.), která je respektována; *jejím smyslem je zamezení likvidace vzrostlé hodnotné zeleně;*

- z hlediska zajištění rezerv pro potřeby školství na území Městské části Prahy 5 jsou objektivně zjištěny kapacitní deficity v oblasti předškolního vzdělávání. Základní školy kapacitně stačí, ale vybavenost škol není na moderní úrovni. Městská část jako zřizovatel musí uvážit, zda má finanční prostředky, aby postavila novou moderní školu a navíc financovala výkup pozemků ze soukromého vlastnictví, nebo aby preferovala investičně a organizačně méně náročnou cestu dostaveb či provozních změn stávajícího stavebního školního fondu. Pořizovatel má za to, že MČ uvedené zvážila a nepodala proti této změně územního plánu negativní vyjádření. Negativní vyjádření nevydal ani odbor školství, mládeže a tělovýchovy MHMP. Změna není v rozporu s politikou územního rozvoje ČR 2008, ani s územně plánovací dokumentací kraje - Zásadami územního rozvoje hl.m. Prahy;

- z *dopravního hlediska* lze konstatovat, že kritizovaná dopravní situace na komunikační síti v území a předpokládaný nárůst automobilové dopravy je do značné míry důsledkem obecně vysokého stupně automobilizace. Rozsah vyvolané dopravy v daném území bude odpovídat charakteru zástavby s převažující bytovou funkcí. Součástí zástavby bude též potřebný počet parkovacích stání v parkovacích podlažích objektů v souladu s platnými předpisy pro novou zástavbu na území hlavního města Prahy. V Praze se nadále počítá s dalším rozvojem veřejné dopravy a jejím preferováním před individuální automobilovou dopravou. Ve výhledu by proto pro obyvatele Prahy měla být veřejná doprava ve větší míře upřednostňována k cestám po městě před dopravou automobilovou. Lze však souhlasit s upozorněním, že vyvážená skladba funkcí by byla z hlediska vyvolané dopravy v daném území s velkou pravděpodobností příznivější;

- rovněž funkční využití SP a stávající park lze označit z hlediska zmiňované možnosti relaxace okolních obyvatel za výhodnější. Funkční využití ZMK na vedlejší části stávajícího parku se nemění;

- pozemky změny územního plánu leží v současně zastavěném i zastavitelném území; nárůst zpevněných ploch v důsledku změny funkčního využití VV a SP na OB není prokazatelný;

- návrh změny byl projednán s Pražskými vodovody a kanalizacemi, a.s. a s Pražskou vodohospodářskou společností, a.s. které neuplatnily žádné připomínky. Konkrétní řešení technické infrastruktury se týká následných správních řízení (územní a stavební řízení);

- z hlediska zvláště chráněných druhů živočichů (ZCHD) lze konstatovat, že během zjišťovacího řízení ve smyslu zák. č. 100/2001 Sb. v platném znění, ani během projednání změny územního plánu nebylo zjištěno žádné potenciální ohrožení ZCHD. Znění námítky k tomuto tématu je obecné a neuvádí žádné nové skutečnosti, které by opravňovaly k obavě týkající se ohrožení ZCHD;

- lze souhlasit s tvrzením, že v blízkosti území se nachází významný krajinný prvek - les podle zák. č. 114/1992 Sb. v platném znění, avšak těžko lze předpokládat negativní vliv navrhovaného využití na něj; navrhovaná změna územního plánu do tohoto lesa nezasahuje, navíc již dnes je téměř ze všech stran obklopen stávající obytnou zástavbou, a proto se jeho ovlivnění v zásadě nezmění.

Argumenty uváděné namítajícím byly podrobné řešeny i v následně zpracovávané dokumentaci: pro navrhovaný záměr „Obytný soubor Klamovka, Praha 5“ byla zpracována dokumentace podle zákona č. 100/2001 Sb. v platném znění o posuzování vlivů na životní prostředí (součástí byly i akustická a rozptylová studie, i dendrologický průzkum). V rámci jejího projednání příslušný úřad (OŽP MHMP) neobdržel žádná nesouhlasná vyjádření; uplatněné připomínky ke zjišťovacímu řízení nezakládají důvod, pro který by bylo nutné přistoupit ke zpracování dokumentace ve smyslu § 8 zákona. Vznesené připomínky jsou řešitelné v následných správních řízeních. Byl vydán závěr zjišťovacího řízení podle § 7 uvedeného zákona, že navrhovaný záměr nebude podle citovaného zákona posuzován. Úřad stanovil podmínky, jejichž splnění považoval dále za podstatné. V rámci následného projednání dokumentace pro územní řízení byla všechna stanoviska dotčených orgánů i dalších posuzujících orgánů a organizací kladná.

Soud konstatuje, že způsob a projednání opatření obecné povahy upravuje správní řád v ust. § 171 a násl. Z ust. § 172 odst. 5 správní řádu vyplývá, že v rámci projednávání samotného opatření obecné povahy rozhoduje správní orgán také o námitkách, které lze proti návrhu podat. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy ve smyslu § 173 odst. 1 správního řádu. Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad.

Podle Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 27. 10. 2010, č. j. 2 Ao 5/2010-24) nelze mít pochybnosti o tom, že rozhodnutí o námitkách uplatněných v rámci projednání opatření obecné povahy lze po formální stránce považovat za správní rozhodnutí. Nejvyšší správní soud dodal, že z ust. § 172 odst. 5 správního řádu je zřejmé, že materializovaný výstup vypořádání uplatněné námítky splňuje formální náležitosti spojované se správními rozhodnutími, musí proto obsahovat výrok a odůvodnění. Rozhodnutí o námitkách je samostatným výstupem orgánu veřejné správy, nelze ho ztotožňovat s opatřením obecné povahy, které je fakticky nástrojem publikace rozhodnutí o námitkách.

V daném případě spočívá meritum věci v posouzení otázky, zda žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal s jednotlivými body námítky žalobce.

Po posouzení rozhodnutí o námitkách dospěl soud k závěru, že odůvodnění námítky je sice stručné, leč dostatečné, obsahuje totiž důvody, pro které byly shledány námitky žalobce nedůvodnými. Je tomu tak převážně proto, že obsah uvedených námitek byl již řešen v rámci předcházejícího posouzení v rámci vypracování jednotlivých stanovisek dotčených orgánů státní správy. Přijetí předmětné změny územního plánu předcházelo i vypracování hlukové studie (které prokázalo, že lze zajistit požadovanou ochranu před nadměrným hlukem), dále bylo provedeno rovněž zjišťovací řízení ve smyslu zák. č. 100/2001 Sb. Skutečnost, že ze strany dotčených orgánů byl návrh změny posouzen a nebyla vydána žádná zamítavá stanoviska, která by kladnému rozhodnutí zastupitelstva hl. m. Prahy o návrhu předmětné změny území bránila, je velmi významný, neboť právě těmto orgánům státní správy zákon svěřil ochranu veřejných zájmů na základě zvláštních právních předpisů.

Soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že žalobce v žalobě konkrétně uvádí, že vůbec nebyla vypořádána jeho námitka ohledně rušení ploch sportu a veřejného vybavení, které je neuváženým krokem vzhledem k potřebě územních rezerv s tím, že zábor pro obytné zástavby je nevratný a neopodstatněný.

Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že k této námitce bylo uvedeno, že ... *z hlediska zajištění rezerv pro potřeby školství na území MČ Prahy 5 jsou objektivně zjištěny kapacitní deficity v oblasti předškolního vzdělávání, základní školy kapacitně stačí, ale vybavenost škol není na moderní úrovni. Městská část jako zřizovatel musí uvážit, zda má finanční prostředky, aby postavila novou moderní školu a navíc financovala výkup pozemků ze soukromého vlastnictví, nebo aby preferovala investičně a organizačně méně náročnou cestu dostaveb či provozních změn stávajícího stavebního školního fondu. Pořizovatel má za to, že Městská část uvedené zvážila a nepodala proti této změně územního plánu negativní vyjádření. Negativní vyjádření nevydal ani odbor školství, mládeže a tělovýchovy MHMP. Změna není v rozporu s politikou územního rozvoje ČR 2008, ani s územně plánovací dokumentací kraje - Zásadami územního rozvoje hl.m. Prahy...*

Soud nesouhlasí s žalobcem, že se touto námitkou žalovaný vůbec nezabýval, ačkoliv do okruhu otázky veřejného vybavení zahrnul především otázky spojené s hlediskem zajištění rezerv pro potřeby školství na území Městské části Prahy 5. Takové odůvodnění shledává soud zcela logickým, neboť jak sám žalobce uvádí v podané námitce – „Vymezené území (parc. č. 4816/22, 4816/12, 4014/1, 4014/2 a 4015, k.ú. Smíchov) je podle stávajícího

územního plánu rozvojovou plochou pro veřejné vybavení s vyhlášenou veřejně prospěšnou stavbou 12/VS/5 – Praha 5 – Košíře - základní škola, ul. Podbělohorská, a zároveň rozvojovou plochou sloužící sportu, která je nedílnou součástí komplexního vybavení obytné čtvrti.“ Nachází-li se na předmětném území základní škola, lze logicky dovodit, že smysl a účel posuzované budovy tj. základní škola, ul. Podbělohorská, je spojena s otázkami veřejného vybavení. Zájmy občanské vybavenosti ve vztahu k sportovním plochám by měla hájit předně Městská část Praha 5, avšak z odůvodnění vyplývá, že tato městská část nepodala proti předmětné změně územního plánu negativní vyjádření a negativní vyjádření nevydal ani odbor školství, mládeže a tělovýchovy MHMP. Za této situace dospěl soud k dílčímu závěru, že odůvodnění této námitky není důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalobce rovněž nesouhlasí s odůvodněním námitky týkající se negativního vlivu plánované změny územního plánu spočívající v dalším významném zatížení parku Klamovka.

Lze konstatovat, že v rozhodnutí se uvádí, že stávající park lze z hlediska možnosti relaxace okolních obyvatel považovat za výhodnější, avšak že funkční využití zeleně městské a krajinné (ZMK) na vedlejší části stávajícího parku se nemění. K uvedenému je třeba dodat, že závěrem rozhodnutí o námitkách odkazuje žalovaný na další dokumenty, v nichž byly namítané oblasti podrobně řešeny.

I v tomto případě dospěl soud k dílčímu závěru, že byť je odůvodnění této námitky velmi stručné a lze vytknout správnímu orgánu, že odůvodnění této námitky by mělo být přesvědčivější, přesto soud nepřistoupil z tohoto důvodu ke zrušení napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že takovéto pochybení nemohlo ve svém důsledku vést ke změně výroku napadeného rozhodnutí a i uvedené zdůvodnění obsahuje soudem přezkoumatelnou úvahu, že funkční využití předmětné zeleně městské a krajinné části stávajícího parku se nemění, resp. lze jej využívat ke stále stejnému účelu a předmětná změna územního plánu se jej dotýká de facto pouze nepřímo. Soud je toho názoru, že pokud by tak učinil, jednalo by se o přepjatý formalismus.

Lze dodat, že na rozdíl od původního opatření obecné povahy a rozhodnutí o námitkách nelze právě projednávané rozhodnutí považovat za nepřezkoumatelné, neboť v něm rozhodovací důvody nechybí.

První žalobní bod tedy soud shledal nedůvodným.

Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá vady řízení.

Předně, je třeba uvést, že žaloba směřuje proti vypořádání námitek v návrhu změny Z-1187/07 Územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy – výstavba obytných domů Klamovka, schváleného zastupitelstvem dne 24. 4. 2014.

Vznesená námitka týkající se poukazu žalobce, že při projednávání předmětné změny upozornil na možnost vzniku odlišného stanoviska Městské části Praha 5, je ve vztahu k napadenému rozhodnutí irelevantní. Ani skutečnost, že zastupitelstvo Městské části Praha 5 změnilo své stanovisko (dne 19. 6. 2014) není pro rozhodnutí ve věci samé rozhodné. Je tomu tak proto, že skutečnost, která vznikne až po vydání napadeného rozhodnutí, nemůže mít vliv na projednávání tohoto rozhodnutí. Jejím nezohledněním tedy nemohlo dojít k vadě řízení, kterou žalobce vytýká žalovanému předmětnou žalobou.

Soud se neztotožnil ani s žalobcem, že jeho upozornění v rámci jednání zakládá povinnost zastupitelstva, aby se zdrželo hlasování o projednávaném bodu. Skutečnost, že se na návrh žalobce zastupitelstvo nezdrželo hlasování, nemůže být vadou řízení. Nadto, jak uvádí žalovaný, pozemky, jichž se upozornění žalobce v rámci jednání týkalo, nejsou součástí projednávané změny územního plánu.

Soud tedy uzavírá, že nezohlednění výše uvedených námitek vznesených na zasedání zastupitelstva dne 24. 4. 2014 nemůže být vadou řízení mající za následek zrušení napadeného rozhodnutí. I druhý žalobní bod je tedy nedůvodný.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud této osobě žádnou povinnost neuložil, proto jí náklady v tomto smyslu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. září 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.